

?Oriol Pérez estima Bach

A finals de març es va presentar a la llibreria Parcir *Bach en temps de pandèmia*, del musicòleg i assagista Oriol Pérez Treviño, amb pròleg del millor intel·lectual català del moment, Miquel de Palol, per a qui Bach és un dels Everest de la nostra cultura. Va qualificar el llibre d'esplèndid i Bach d'essencial per la manera d'articular el discurs en temps de crisi. El compositor Manel Ribera va recomanar seguir l'itinerari que l'autor proposa per llegir l'article i escoltar la cantata proposada, mentre Roger Illa va interpretar peces de Johann Sebastian Bach al fortepiano. Pérez ha concebut el llibre com una escriptura íntima per recordar-nos que la música de Bach impacta pel seu dramatisme inusual, que ens porta a l'abstracció màxima. Ha fet una lectura molt personal de l'obra que ha revisat en forma de dietari per remarcar la importància central que tenen les cantates en l'obra de Bach: La primera del 25 de març de 1725 per la festa de l'Anunciació. La darrera de les peces religioses és del 1735 per la festa de la Purificació. Després n'escriurà de profanes.

El llibre fa incursions en d'altres gèneres com els motets, les passions o les misses luteranes, bàsicament perquè durant la Quaresma a Leipzig era el temps de silenci, durant el qual no es podia interpretar música d'instruments. Per poder fer un recorregut d'un dietari al llarg d'un any li va semblar que calia ampliar l'oferta. Pérez culpabilitza de l'edició del llibre al seu bon amic Miquel de Palol, "un dels grans escriptors que en un altre país seria candidat a premi Nobel", amb qui escriuen un assaig conjunt sobre el gran organista i compositor de música barroca. J. S. Bach, autodidacte en escriptura i personatge molt lúcid, va fer passar textos seus per anònims per evitar problemes amb els envejosos dirigents de les institucions. En època de pandèmia, Oriol Pérez, que va poder escoltar abastament i fer un extens recorregut per les cantates, en va escollir una per cada festivitat litúrgica segons el calendari luterà, per afegir-la als articles que escrivia a la capçalera *No Solo Cine*. Aquesta lectura personal li ha permès veure com Bach reivindica la necessitat interior per fer de la música una finalitat artística a la glòria de Déu. Nascut el 1685 a Eisenach, va morir el 28 de juliol de 1750, a Leipzig.